

վրայ հիմնուելով, չի կրնար եւ չպարտի սառանարտութեամբ վարուիլ բրիոսնեաներուն սանցանքներուն և հանդէպ, ո նըրուակները միաձայն թեամբ անպարտ կ'արձակեն Գուլգուեանը, նկասելով որ ան սպաննած է թուրքը վրէխնդրութեան արզար եւ սուրբ զացումով մըլ մըլ, Արդ, երկք տարի սպան, Մուշեղ անունով Հայ մը որ, ճշչդ նմանօրինակ պարագաներու մէջ, իր պապականներն սպանուող Տաճիկ մը Գահէրէ մէջ ին խեղագծ էր, անդիման զատարաններէն մահուան զատարապարառեցաւ եւ կախաղան հանուեցաւ . . .

Ոչ որ իրաւունք ունի հետեւցնել մնայ սողբերէն թէ ուռամուլ հնք մնէնք եւ անգիտածաց, մնան ուռամուլը չենք, բայց «անգլիամոլ» ալ ըլլալու պատճառ չենք տիներ, եւ կը կարծենք թէ Ռուսը ազգակուուց եւ Անցաւացին «ափաններու պաշտպան» ենթարկել աղասիական պատանք մընէ է, Եւ պէտք է երբեք չմոռնանք ինչ որ մեր անզիկանութիւնը մնզի աղէսք պատանք է, Մնաք ոչ նաղասաէք: ոչ ուսասէք պէտք է ըլլանք, այլ հայասէր, եւ գիտնանք զրոձածէ այն բորոք ուժերը որ կրնան մնը զատիկն օդտակար ըլլալ:

ՀԱՅ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆԸ ԵՒԹՈՂԱՅԻ ՄԷԴ

Սրչակ Զօսպաննան աւարտելու մօս է իր Փըրանսերէն հաստորը Հայ վիպասաններ տիբուոսի, զոր Կովկասի հայ թէրթէրը շատանց հանուցած են: Այդ հաստորը պատի պարունակէ էջեր Արակեանէի ու Մաֆքիէն, Նորայիշներ Երբավանգարէն, Փափակեանէն, Լէօնէ, Բաշալեանէն, Սվամեանէն, Կամասարանէն, Ճիկին Սվամեանէն, Հարանէն, Զօսպաչն, եւն . . . իւրաքանչիւ և Անցինակին համաօտ կենապութեամբ, Հաստորին յառաջաբանը պիտի զքէ Քրանացն ծանօթ պարէտ մը: Հաստորը լրյա կը աեսէն 4—5 ամբէւն: Անկից անմիջապէս յայոց, Զօսպաննան պիտի փոթիայ աւարտել ուրիշ զործ մը, «Հայ բանասեղծներ», զոր նորայիշ մասամբ պատասխանած է արգէն, եւ որ պիտի պարունակէ հայ բանասկակից բանասեաններու լաւագոյն էջերէն հասընարութիւն մը Քրանասերէնի թարգամանաւած: Այս երկու գրերը մկրանաւորութիւնը պիտի ըլլան ամրոջ Նարքի մը, (Քրանասերէն գրական թարգամանութիւն մը ներքէի պատմութեան, Նարեկացի կացանքի աղօթքներուն, Արոբաննի Վկրիին, եւն) Զօսպաննահ կ'ուզէ այսպէսով իր գործել ինչ որ ուրուազծած էր իր բանախառութեամբ Հարաստանի պատմութեան եւ գրականութեանը վրայ (*), եւ ինչ որ Անսեղ Ֆրանան, որ ալ բանախառութեանը կը նախապահէր, սպանիկի կիրառ ըմբռնեց իւ բացատրեց իր ճամանին հնահեւալ հասուածին մէջ.

(*) L'ARMÉNIE, son histoire, sa littérature, son rôle en Orient, par A. Tchobonian, avec une introduction par A. France.

«Պարոն Արշակ Զօսպաննան մնզի պիտի ճանցանի կրականութիւնը արդիք երկրուն զոր իր պարզութիւններով միանի կրամանչանք է, Պիտի պարզ մեզի հական միավաք զարերուն մէջէն եւ մեզի լսելի պիտի ընձ մերթ զիւցանակն ու մերթ ողբարին ճանչը ժողովրի մը, որ այնքան զարերէ իւ վլրի իր հայութիւնի այրիմաց, կը տեւէ, կը տոկայ, կը յուսայ, Պիտի ասեննենք որ այս Հայերը իրօք ժողովրի մըն եւ իւ լիգուր, կրօնակն դաւաւանքներուն նյոյն թեամբը նոյն յիշտատկան ներուն եւ նոյն յոյներուն համահաղորութեամբը, զգացմանց եղայրյութեամբը, միեւնուն նուգով պարցուուր միեւնուն հոգով մտածելուն հօգոր ու յարածի կամովովը եւ սիտի խատավանինք որ այս ժողովրուրդը, մասզի եւ զիւցանակն արքան աղամարին բարձրապոյն զգապարներն ննդգրիկուն հակամէտ է, իրաւունք ունի ա՛յնքան իր հանձնարովն որբան իր գըժաւագութիւններովը, համակրութիւնը զայ յիշելուու այն ժողովրուրներուն որոնցմէ բախեցան արդարութեան եւ ազատութեան գաղափարները»

ՔԻԹԱՂՋԻ ԽԱՆ ԵՒ 1900Ի ՑՈՒՒԱՀԱՆԴԵՍԻՆ ՊԱՐՄԱԿԱՆ ԲԱԺԻՆԸ

Թամէի հոկտ. 13 թուոյն յաւելուածին մէջ կը կարգանք հետեւեալ յօրուած ուր հանձնարով Ք գտնենք 1910Ի ցուցանինչներն պարզկան բան բաժնին ընդհանուր յանձնակատար հայուղգի Կիթաղճի խանին ծրագիրը գովեստով յշամակուուած:

«Քէ տ'Օրսէի վրայ կը կառուցուի այս պահուածին բաժնին պատմար, որ Միւտի նասիրուն ամենէն փայտուններէն մէկը պիտի ըլլայ, ճարասարականը, որ Ֆիւիր Մեռնիք, պարզկան բաժնին ընկանառու յանձնակատարի կանակած ծրագրէն առաջնորդուած, փորձած է ճշգրիտ վերաբառապրութիւնը կանգնեալ Ապահանի ամենէն համաստաւոր յարաւանիներէն մէկուն, Մետրոսին Մասկրան պատմատին, իր պատմական բարն հուն Ենչնը, որ երկու յարիէ կը բազկանայ, 110 քառականի մալիթ սարուն մը ունի, զարպարուած՝ ծալարիտ արևուի կանական պերճութեամբ մը, պարզկան երանգներով (մութ-կապոյ), պիրուակի-կապոյա: կանանչ եւ նարնջապոյն) ։ Պատմուածու յուսու կը բացուի երաժիշտներու գուշէկ մը վրայ, ետեւը կը գտնուի պատմար, որ պարզկան հոգային ու ճարասարակործական բոլոր արտադրութիւնները պիտի ցուցարուունը . . . Պատմատին ամենէն ինքնատիպ մարտ պիտի ըլլայ իր տամակնին (terrasse), որ պիտի ունենայ երկու սիւնազարդ պարզեր (pavillon) զոր ճարտարապետը օրինակած է Սպահանի «Քառասուուն սիւնով Պատմուին վրային, Այդ պարմերը, օճիթ մէթք բարձրութեամբ, պիտի մնուն սիւներու անտառի մը